se leiba olli, siis piddi ta jälle kümne aasta tagga omma male minnema. Ta hakkas siis minnema, ja ta minniad möllemad ollid tedda saatmas; kui ta tee peäl neist piddi lahkuma, ei tahtnud ta minniad ei polegi temmast mahha jäda, et ta neid kül mitme sannaga nomis ja önnistas; wimaks ommeti andis teine minnia Orpa omma ämmale suud, ja läks taggasi jälle omma male; Rut agga jäi ikka oma ämma jure, ja need möllemad läksid oma teed, senni kui nemad Petlema said, kus se waña innimene olli ellanud.

Sai ta senna sanud, siis tundsid tedda teised naesterahwas warsi jälle, need hakkasid ütlema: Eks se polle Noomi? Temma agga ütles: Ärge hüüdke mind Noomiks, hüüdke mind Maraks, sest se kõige wäggewam Jumal on mulle wägga kibbedat teinud; täis ma läksin ärra, tühjalt on Jehowa mind taggasi tonud. Ni pea

agga kui ta omma minniaga olli omma linna sanud, sai ta ka warsi omma toidust, sest se olli ohra-leikusse aeg, ja Rut kui noor inimeme läks päid noppima leikajatte tagga ennesele leiwaks. Jumala käsk olli se, et Israeli rahwas piddid sedda noppimisse asja jätma waestele, et nemmad ka woiksid middagi sada sest ennesele toidusseks. Rutti önneks juhtus ta Poasi wäljale; (kes Elimeleki suggulane olli) se mees olli öiete lahke ja helde Rutti wasto, nenda et ta ka temma wasto ütles, et ta ei piddand mitte minnema, teiste pöllo peält päid noppima, ta piddi agga senna temma tüdrukutte jure jäma, kes ta wäljal ollid leikamas; leiba piddi ta ka sama ta rahwaga, ja poistele sai öeldud, et nemmad ei piddand temmasse mitte putuma, egga temmale häbbi teggema, enneminne piddid nemmad sest wiljast, mis nemad ollid leikamas mid-

da-